

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽ/34/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010218
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010218.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, IČO: 31 444 873, zastúpenej Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou, ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o. so sídlom Trnavská 11, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RZL/186/2011 zo dňa 4.10.2011, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RZL/186/2011 zo dňa 4. októbra 2011, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok v sume 66 € na bankový účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vedený v K. I., číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. RZL/186/2011 zo dňa 4.10.2011, ako orgán príslušný podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 308/2000 Z. z.“ alebo „zákon o vysielaní a retransmisii“) vydaným v správnom konaní č. 428-PLO/D-5046/2011 na základe ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. a ust. § 69 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 220/2007 Z. z.“ alebo „zákon o digitálnom vysielaní“) rozhodla o odňatí nižšie uvedených frekvencií

Územie

Kanál frekvenčného Vysielač

vyhradenia
44 Bratislava Bratislava
44 Námestovo Dlhá nad Oravou
44 Námestovo Liptovské Revúce
49 Banská Banská Bystrica
Bystrica
55 Trenčín Ráztočno
57 Rimavská Rožňava
Sobota
57 Michalovce Snina

spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, s.r.o., ktoré boli pridelené spoločnosti Towercom, a.s. rozhodnutiami Telekomunikačného úradu SR č. 99 10 66 1 013, č. 99 10 66 1 014, č. 99 10 66 1 016, č. 99 10 66 1 018, č. 99 10 66 1 020, č. 99 10 66 1 021 zo dňa 9.9.2009 v znení rozhodnutí o ich zmene zo dňa 19.7.2011.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne v zákonnej lehote podala opravný prostriedok navrhovateľka, ktorá žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Citujúc ust. § 68 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z. z. ust. § 67, 69 zák. č. 220/2007 Z. z., ust. § 2 opatrenia Telekomunikačného úradu SR z 18.4.2008 č. O-17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania (podmienky prechodu) a ust. § 12 ods. 1, 19, 20, 21, 26 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“) uviedla, že odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávne posúdeného skutkového a právneho stavu, účastníkovi konania bola odňatá možnosť riadne hájiť svoje práva v správnom konaní, rozhodnutie nemá oporu v spisoch, je protizákonné a pre nedostatok právnych a odborných argumentov aj nepreskúmateľné. Zároveň poukázala aj na rozpor s Ústavou SR, keď zakladá nerovnoprávne postavenie účastníkov konania, zakladá absolútnu právnu neistotu pre vysielateľa, a to bez odôvodnenosti a nevyhnutnosti takéhoto konania správneho orgánu vo verejnom záujme. Navrhovateľka uviedla, že Telekomunikačný úrad SR podľa zák. č. 610/2003 Z. z. a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodol o zmene terestriálnych prevádzkových povolení, ktoré boli vydané na podklade žiadosti spoločnosti Towercom, a.s. v súlade s ust. § 32 zák. č. 610/2003 Z. z. Navrhovateľka nebola účastníkom týchto konaní, nakoľko jej taký status zo zákona nevyplyval, avšak v čase vydania predmetných rozhodnutí (č. 99 10 66 1 013, č. 99 10 66 1 014, č. 99 10 66 1 016, č. 99 10 66 1 018, č. 99 10 66 1 020, č. 99 10 66 1 021 Telekomunikačného úradu SR) bola a aj do dnešného dňa je držiteľom a právoplatným užívateľom frekvencií (K44 Bratislava, K55 Trenčín, K49 Banská Bystrica, K44 Námestovo, K57 Rimavská Sobota, K57 Michalovce) a to v súlade s licenciou č. T/41. Spochybňujúc konanie, ktoré predchádzalo vydaniu predmetných rozhodnutí, ako i konanie správneho orgánu, ktoré nasledovalo (medzi Telekomunikačným úradom a spoločnosťou Towercom, a.s.), kedy správny orgán neskúmal právne aspekty a dopad takéhoto postupu na navrhovateľku, mala za to, že takýmto postupom sa vôbec odňala navrhovateľke možnosť riadne hájiť svoje práva a záujmy, odňala sa jej možnosť ústavného práva na hájenie svojich práv (PL. ÚS 36/95). Navrhovateľka nemala vôbec vedomosť, že postupom Telekomunikačného úradu v správnom konaní dochádza bez jej vedomia k odnímaniu frekvencií, ktoré právoplatne užíva ako majetkovú a účtovnú súčasť svojej vysielacej licencie a to až do roku 2019. Navrhovateľka upriamila pozornosť aj na skutočnosť, že obdobne odporkyňa postupovala aj v správnom konaní číslo 370-PLO/0-4873/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím č. RZL/185/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 6SŽ 1/2010), v správnom konaní č. 365/PLO/0-4868/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím č. RZL/181/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 3SŽ 1/2010) a v správnom konaní č. 300-PLO/O-4322/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím číslo RZL/161/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 8SŽ 1/2010). Na podklade vyššie uvedených rozhodnutí NS SR Rada opätovne vo veci konala a následne svojimi rozhodnutiami odňala navrhovateľke

frekvencie len v rozsahu nevyhnutnom a preukázateľne potrebnom pre zabezpečenie účelu budovania multiplexov v súlade s podmienkami výberového konania a Výhlášky telekomunikačného úradu. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že pôvodnými rozhodnutiami Telekomunikačného úradu zo dňa 9.9.2009 boli spoločnosti Towercom, a.s. frekvencie riadne udelené a to na základe výberového konania, pričom sa jednalo o frekvencie nevyhnutne potrebné pre budovanie multiplexu a zabezpečenie spustenia digitalizačného procesu v Slovenskej republike. V prípade frekvencií, ktoré sú predmetom ich odnímania v konaní RZL/186/2011 sa jedná o frekvencie, ktoré boli spoločnosti Towercom, a.s. pridelené bez výberového konania formou zmeny, avšak bez riadneho zdôvodnenia takejto zmeny, bez možnosti konkurenčného porovnania podmienok, ktoré by boli poskytnuté iným možným prevádzkovateľom multiplexu. Zároveň sa navrhovateľka domnievala, že bezdôvodným a nevysvetleným predĺžením pôvodne udelených frekvencií platných do roku 2015 až do roku 2021, dochádza k porušovaniu ustanovení zák. č. 610/2003 Z. z. ako aj ďalších vykonávacích predpisov. Skonštatovala, že pôvodné rozhodnutia, ktoré spoločnosť Towercom, a.s. vrátila Telekomunikačnému úradu boli pridelené výlučne pre účely budovania prechodného a prvého multiplexu, teda v súvislosti s procesom digitalizácie a výlučne s podmienkami výberového konania, naproti tomu z rozhodnutí o zmene nie je dostatočne zrejmé a jasné, na aké účely budú/majú byť použité. Preto považovala navrhovateľka postup Telekomunikačného úradu za znátočný a vyvolávajúci pocit pochybností o jeho zákonnosti. Na uvedené skutočnosti upozorňovala navrhovateľka Radu a žiadala, aby odstránila akékoľvek pochybnosti a nejasnosti postupu správneho orgánu a pokiaľ sa tak nestalo, považovala odvolaním napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné v rozpore so zákonom č. 308/2000 Z. z. a zák. č. 220/2007 Z. z.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, na ktorý aplikovala relevantné ustanovenia zákona, má všetky náležitosti rozhodnutia podľa ust. § 47 zák. č. 71/1967 Zb. a po oprave podľa ust. § 47 ods. 6 zák. č. 71/1967 Zb. nevykazuje formálne ani logické nedostatky a je riadne odôvodnené. Nespochybnila tú skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie Rady RZL/186/2011 sa opiera o skôr vydané rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR, ktorých zákonnosť navrhovateľka namietala, pričom uviedla, že ak by súd v rámci konania o opravnom prostriedku v predmetnej veci dospel k záveru o tom, že predmetné rozhodnutia vydané Telekomunikačným úradom neboli vydané v súlade so zákonom, je zrejmé, že odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nezákonných podkladov pre rozhodnutie a preto by samotné rozhodnutie, ktoré je predmetom tohto konania, bolo nezákonné. Ak však súd v rámci skúmania predbežnej otázky zákonnosti postupu Telekomunikačného úradu dospeje k záveru, že tento postup resp. ním vydané rozhodnutia boli v súlade so zákonom, potom vzhľadom na to, že nevykazuje žiadne vady navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil. Odporkyňa uviedla, že v predmetnom správnom konaní postupom podľa ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. s odkazom na ust. § 69 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z. odňala navrhovateľke 7 frekvencií a to na základe podkladov pre rozhodnutie - rozhodnutí Telekomunikačného úradu SR o udelení/zmene terestriálnych prevádzkových povolení. Zdôraznila, že postup podľa ust. § 69 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z. bol jej zákonnou povinnosťou. V súvislosti s námietkou navrhovateľky ohľadne postupu Telekomunikačného úradu SR, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia odporkyňa skonštatovala, že postup Telekomunikačného úradu nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť ani preskúmať, nakoľko jej takáto právomoc zo žiadneho právneho predpisu nevyplyva a s uvedeným sa vysporiadala aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, kde dáva odpoveď i k navrhovateľkou namietnutému nepreskúmaniu právnych aspektov predchádzajúceho postupu Telekomunikačného úradu. Poukázaním na ust. § 245 ods. 1 O.s.p. prezentovala odporkyňa názor, podľa ktorého posúdiť zákonnosť navrhovateľkou namietaného postupu Telekomunikačného úradu nebolo v jej kompetencii, ale je v kompetencii správneho súdu v rámci konania o opravnom prostriedku, kde je súd oprávnený (a zároveň povinný) preskúmať namietaný postup Telekomunikačného úradu SR ako predbežnú otázku. S poukazovaním na obdobný postup v konaniach, v ktorých boli vydané rozhodnutia RZL/185/2009, 181/2009 a 161/2009 (všetky zrušené rozhodnutiami NS SR), odporkyňa nesúhlasila, pretože k ich zrušeniu došlo nie preto, že by nepreskúmala predchádzajúci postup Telekomunikačného úradu SR, ale z dôvodu odňatia frekvencií vo väčšom rozsahu, ako to vyplývalo z ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. Záverom odporkyňa uviedla, že k odňatiu frekvencií pridelených podľa zákona došlo postupom podľa ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. s odkazom na ust. § 69 ods. 1 zák. č.

220/2007 Z. z., teda postupom, ktorý predpokladá zákon a nie arbitrárne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 428-PLO/O-5046/2011, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu dňa 24. októbra 2012, dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporkyne - správneho orgánu, ktorého rozhodnutím boli navrhovateľke odňaté frekvencie

Územie

Kanál frekvenčného Vysielač

vyhradenia

44 Bratislava Bratislava

44 Námestovo Dlhá nad Oravou

44 Námestovo Liptovské Revúce

49 Banská Banská Bystrica

Bystrica

55 Trenčín Ráztočno

57 Rimavská Rožňava

Sobota

57 Michalovce Snina

ktoré boli pridelené spoločnosti Towercom, a.s. rozhodnutiami Telekomunikačného úradu SR č. 99 10 66 1 013, č. 99 10 66 1 014, č. 99 10 66 1 016, č. 99 10 66 1 018, č. 99 10 66 1 020, č. 99 10 66 1 021 zo dňa 9.9.2009 v znení rozhodnutí o ich zmene zo dňa 19.7.2011.

Podľa ust. 4 ods. 1, 2 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení zákona ku dňu 30.12.2011 poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielenia, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielačov, ktorí vysielať na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielenie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielenia, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa ust. § 68 ods. 1, 2, 4 zák. č. 308/2000 Z. z., plán využitia frekvenčného spektra pre oblasť vysielenia vypracúva úrad v spolupráci s radou; úrad je pritom povinný utvárať podmienky na rozvoj digitálneho vysielenia a rada je povinná dbať na zachovanie podmienok duálneho vysielenia.

Plán frekvencií sa aktualizuje spravidla každé dva roky a v prípadoch zmien medzinárodných dohovorov v tejto oblasti.

Analógové vysielenie nesmie obmedzovať rozvoj nových technológií, najmä digitálneho vysielenia.

Podľa ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z., rada frekvenciu pridelenú na analógové vysielenie odníme, ak to ustanovuje osobitný predpis. 48) (§ 69 ods. 1, 2 zák. č. 220/2007).

Podľa ust. § 71 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 49) okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 zák. č. 220/2007 Z. z. tento zákon upravuje

- a) podmienky na digitálne vysielanie programových služieb a poskytovanie iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu na území Slovenskej republiky,
- b) práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri digitálnom vysielaní programových služieb a pri poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu,
- c) pôsobnosť orgánov verejnej správy pri regulácii digitálneho vysielania programových služieb a iných obsahových služieb poskytovaných prostredníctvom digitálneho prenosu.

Tento zákon ďalej upravuje niektoré z podmienok poskytovania služieb priamo súvisiacich s digitálnym prenosom, ako aj podmienky prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu terestriálneho vysielania (ďalej len "podmienky prechodu") pre

- a) vysielateľa zriadeného zákonom (ďalej len "verejnoprávny vysielateľ"),
- b) vysielateľa oprávneného vysielat' na základe licencie podľa osobitného predpisu (ďalej len "analógový vysielateľ"),
- c) vysielateľa oprávneného vysielat' na základe tohto zákona, ktorý nie je verejnoprávnym vysielateľom (ďalej len "oprávnený vysielateľ"),
- d) vysielateľa prostredníctvom internetu,
- e) poskytovateľa multiplexu,
- f) poskytovateľa obsahovej služby, ktorá nie je programovou službou ani multiplexom,
- g) poskytovateľa elektronickej komunikačnej služby zabezpečujúceho prenos signálu (ďalej len "distributér signálu") vysielateľa alebo iného poskytovateľa obsahovej služby,
- h) orgány verejnej správy.

Podľa ust. § 2 ods. 2, 9, 10 zák. č. 220/2007 Z. z., multiplex je súhrnný dátový tok obsahujúci čiastkové dátové toky televíznych programových služieb, rozhlasových programových služieb alebo iných obsahových služieb, prípadne ďalších služieb vrátane hlasových služieb upravených na spoločné šírenie prostredníctvom príslušného technického prostriedku elektronickej komunikačnej siete (ďalej len "komunikačná sieť").

Terestriálne vysielanie je bezdrôtové analógové alebo digitálne vysielanie programovej služby alebo iné šírenie signálu pomocou rádiových zariadení umiestnených na zemskom povrchu.

Terestriálny multiplex je multiplex, ktorého signál je šírený úplne alebo sčasti terestriálnym vysielaním prostredníctvom frekvencie vyhradenej Slovenskej republike alebo na území Slovenskej republiky, koordinovanej na digitálne vysielanie (ďalej len "digitálna frekvencia").

Podľa ust. § 15 ods. 1, 6 zák. č. 220/2007 Z. z., frekvenčné vyhradenie je vyhradenie digitálnej frekvencie koordinovanej pre príslušné územie na základe medzinárodnej koordinácie, ktorej výsledkami je Slovenská republika viazaná; frekvenčné vyhradenie je základnou jednotkou frekvenčnej vrstvy.

Ekonomicky viazané frekvenčné vyhradenie je frekvenčné vyhradenie zviazané s iným frekvenčným vyhradením takým spôsobom, aby bolo možné dosiahnuť primeraný rozvoj digitálneho prenosu v každom frekvenčnom vyhradení príslušnej frekvenčnej vrstvy.

Podľa § 18 ods. 1, 3 zákona č. 220/2007 Z. z., terestriálne prevádzkové povolenie je individuálne povolenie na používanie frekvencií vydané podľa osobitného predpisu, 13) (zák. č. 610/2003 Z. z.), ktoré oprávňuje jeho držiteľa poskytovať terestriálny multiplex príslušným štandardom digitálneho príjmu.

Ak sa prideliť ekonomicky viazané frekvenčné vyhradenie, udelí sa toľko terestriálnych prevádzkových povolení, koľko frekvenčných vyhradení tvorí toto ekonomicky viazané frekvenčné vyhradenie.

Podľa § 23 ods. 1, 2 zák. č. 220/2007 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tejto hlavy sa vzťahuje osobitný predpis (zák. č. 610/2003 Z. z.).

Ustanovenia osobitného predpisu sa vzťahujú aj na prevod, predĺženie, zmenu, zrušenie a stratu platnosti terestriálneho prevádzkového povolenia. 15) (ust. § 32 a 34 zák. č. 610/2003 Z. z.)

Podľa ust. § 67 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z., podrobnosti o podmienkach prechodu ustanoví

všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad. Všeobecne záväzný právny predpis ustanoví

- a) postup úradu vo vzťahu k rade pri oznamovaní pridelenia digitálnych frekvencií a alternatívnych frekvencií pre analógové vysielanie (ďalej len "alternatívna frekvencia") alebo iných dočasných spôsobov terestriálneho vysielania,
- b) rozsah povinnosti analógového vysielateľa a distribútora signálu vysielateľa strpieť rušenie signálu, najmä prah rušenia analógového signálu, ktorého prekročením vzniká analógovému vysielateľovi právo odôvodnene požadovať určenie alternatívnej frekvencie,
- c) postup úradu pri prideľovaní alternatívnych frekvencií alebo iných dočasných spôsobov terestriálneho vysielania,
- d) postup úradu pri riešení sporov medzi analógovým vysielateľom a poskytovateľom multiplexu z práva vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom,
- e) plán prechodu a frekvenčné vyhradenia tvoriace frekvenčnú vrstvu podľa § 41 ods. 1.

Podľa ust. § 68 ods. 3 zák. č. 220/2007 Z. z., úrad udelí terestriálne prevádzkové povolenia pre frekvenčné vyhradenia podľa § 67 ods. 2 písm. c) a terestriálne prevádzkové povolenia pre frekvenčné vyhradenia podľa § 67 ods. 2 písm. d) jednému poskytovateľovi multiplexu.

Podľa ust. § 69 ods. 1, 4, 7 zák. č. 220/2007 Z. z., ak úrad udelil terestriálne prevádzkové povolenie vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa využíva analógovým vysielateľom na území Slovenskej republiky, je rada do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia povinná rozhodnúť podľa osobitného predpisu (§ 68 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z. z.) o odňatí tejto frekvencie analógovému vysielateľovi. Úrad udeľuje terestriálne prevádzkové povolenie prednostne vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa nevyužíva analógovým vysielateľom na území Slovenskej republiky.

Analógový vysielateľ, ktorému bola frekvencia odňatá podľa odseku 1 alebo odseku 2, ju môže aj po odňatí dočasne využívať na vysielanie programovej služby, najviac však do dňa, na ktorom sa s poskytovateľom multiplexu dohodol, inak do 60 dní po tom, čo mu poskytovateľ multiplexu doručil oznámenie o čase začatia prevádzky terestriálneho multiplexu aspoň 90 dní pred začatím tejto prevádzky. Analógový vysielateľ, ktorému sa frekvencia odňala podľa odseku 1 alebo odseku 2, a analógový vysielateľ, ktorý sa frekvencie vzdal podľa odseku 3, majú právo vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu, kvôli ktorému sa frekvencia analógovému vysielateľovi odňala alebo v ktorého prospech sa jej analógový vysielateľ vzdal, najdlhšie však na čas platnosti licencie udelenej podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 32 ods. 1, 6, 12, 16, 21, 26, 28 zák. č. 610/2003 Z. z., individuálne povolenie na používanie frekvencií (ďalej len "individuálne povolenie") je rozhodnutie úradu o pridelení frekvencií a o povolení na prevádzkovanie rádiového zariadenia alebo rozhodnutie o pridelení frekvencií, alebo rozhodnutie o povolení na prevádzkovanie rádiového zariadenia.

Ak je počet práv na používanie frekvencií obmedzený alebo v prípade vybraných frekvencií, ktorých podmienky pridelenia sú stanovené v pláne využitia frekvenčného spektra, úrad prideľuje frekvencie na základe žiadosti podľa odseku 2 a výsledku výberového konania podľa odsekov 7 až 17 v súlade s § 6 ods. 7, pričom vychádza z potreby efektívneho využitia frekvencií. Úrad počas výberového konania konanie o žiadosti preruší.

Účastníkom výberového konania je predkladateľ ponuky, ktorý ju predložil v termíne uvedenom vo výzve na výberové konanie.

Úspešným účastníkom výberového konania úrad vydá rozhodnutie o pridelení frekvencií najneskôr do štyroch týždňov po vyhodnotení a určení poradia účastníkov výberového konania. Toto rozhodnutie neoprávňuje na prevádzku rádiového zariadenia.

Úrad udelí individuálne povolenie najviac na desať rokov. Úrad je oprávnený individuálne povolenie opakovane predĺžiť najviac na obdobie desiatich rokov. Ak je to odôvodnené dobou návratnosti investície, úrad je oprávnený udeliť individuálne povolenie aj na dlhšie obdobie alebo individuálne povolenie o dlhšiu dobu predĺžiť. Ak ide o individuálne povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia na rozhlasové analógové a televízne analógové pozemské vysielanie vydané na základe licencie na analógové pozemské vysielanie, možno toto individuálne povolenie udeliť na dobu uvedenú v žiadosti o

povolenie, najviac na dobu, na ktorú bola udelená licencia na analógové pozemské vysielanie.

Úrad môže rozhodnúť o zmene povolenia

- a) z dôvodu uvedeného v odseku 25 písm. a), ak dodržanie týchto záväzkov nemožno zabezpečiť inak,
- b) ak došlo k podstatnej zmene skutočností, na ktorých základe bolo povolenie udelené,
- c) na základe odôvodnenej žiadosti držiteľa povolenia.

Žiadosť na vydanie dočasného individuálneho povolenia musí byť doručená úradu najmenej tri pracovné dni pred požadovaným termínom začatia používania frekvencie.

Podrobnosti o individuálnom povolení, ktorým sa prideliť frekvencie na poskytovanie terestriálneho multiplexu, a o jeho udelení upravuje osobitný predpis (ust. § 18 až 23 zák. č. 220/2007 Z. z.).

Podľa ust. § 72 ods. 1, 2 zák. č. 610/2003 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- a) konzultácie (§ 10 ods. 1 až 5) a vydanie dočasného opatrenia (§ 10 ods. 6),
- b) vydávanie všeobecných povolení (§ 13),
- c) oznamovaciu povinnosť (§ 14),
- d) určenie relevantných trhov a analýzu relevantných trhov (§ 15 a 16),
- e) určenie metódy kalkulácie cien (§ 22 až 24),
- f) výberové konanie na pridelenie frekvencií (§ 32 ods. 6 až 15),
- g) vydávanie osvedčení o osobitnej odbornej spôsobilosti (§ 36),
- h) mimosúdne riešenie sporov (§ 73).

Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že odporkyňa oznámila navrhovateľke začatie správneho konania č. 428-PLO/D-5046/2011 podľa ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. s odkazom na ust. § 69 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z. vo veci odňatia frekvencií pridelených spoločnosti Towercom, a.s. rozhodnutiami Telekomunikačného úradu v znení rozhodnutí o zmene zo dňa 19.7.2011. Zároveň bola navrhovateľka vyzvaná, aby v stanovenej lehote zaslala svoje stanovisko, prípadne navrhla dôkazy v súlade s ust. § 32 ods. 2, 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a vyjadrila sa k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní.

Odporkyňa nariadila v súlade s ust. § 21 správneho poriadku ústne pojednávanie na deň 27.9.2011 v sídle rady, na ktorom sa zúčastnili zástupcovia navrhovateľky a z ktorej bola vyhotovená zápisnica. V súvislosti s prešetrovaním skutočností ohľadne vrátenia frekvenčného listu k frekvencii Ráztčno na kanáli 55 navrhovateľke bolo zistené, že navrhovateľke bola uvedená frekvencia pridelená na analógové terestriálne vysielanie a do dňa vydania rozhodnutia jej nebola odňatá, preto bolo potrebné postupom podľa ust. § 69 ods. 1 zák. č. 220/2007 Z. z. frekvenciu odňať. V súvislosti s nesprávnym označením kanálu Nižná Slaná na základe oznámenia Telekomunikačného úradu SR bolo zistené, že frekvenciu vysielanú z predmetného vysielateľa nie je potrebné odňať, preto s ohľadom na uvedenú informáciu odporkyňa rozhodnutím zo dňa 4.10.2011, č. RZK/78/2011 zastavila konanie v časti týkajúcej sa frekvencie kanálu 57 územia frekvenčného vyhradenia Rimavská Sobota vysielateľa Nižná Slaná, pretože odpadol dôvod konania.

Zároveň odporkyňa rozhodnutím zo dňa 4.10.2011, č. RZL/186/2011 odňala spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. frekvencie v rozhodnutí presne špecifikované, pridelené spoločnosti Towercom, a.s. rozhodnutiami Telekomunikačného úradu SR č. 99 10 66 1 013, č. 99 10 66 1 014, č. 99 10 66 1 016, č. 99 10 66 1 018, č. 99 10 66 1 020, č. 99 10 66 1 021 zo dňa 9.9.2009 v znení rozhodnutí o ich zmene zo dňa 19.7.2011. Uvedené rozhodnutie napadla navrhovateľka opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., ktorého preskúmanie je predmetom konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

Súčasťou administratívneho spisu sú aj kópie rozhodnutí Telekomunikačného úradu SR zo dňa 9.9.2009 č. 99 10 66 1 013, č. 99 10 66 1 014, č. 99 10 66 1 016, č. 99 10 66 1 018, č. 99 10 66 1 020, 99 10 66 1 021, kópie rozhodnutí Telekomunikačného úradu SR zo dňa 19.7.2011 o zmene terestriálneho prevádzkového povolenia pre územie frekvenčného vyhradenia Bratislava č. 99 10 66 1 013, Trenčín č. 99 10 66 1 014, Banská Bystrica č. 99 10 66 1 016, Námestovo č. 99 10 66 1 018, Rimavská Sobota č.

99 10 66 1 020, Michalovce č. 99 10 66 1 021. Všetky rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 19.7.2011 a vykonateľnosť dňa 3.8.2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po dôkladnom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu ako i odvolaním napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru o neodôvodnenosti odvolania navrhovateľky. Rozhodnutie odporkyne považoval za vecne správne vydané v súlade s ust. § 68 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z. z., kedy Rada odníme frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie, ak to ustanovuje osobitný predpis. Vyššie citované ustanovenie odkazuje na osobitný predpis, ktorým je zákon o digitálnom vysielaní č. 220/2007 Z. z., podľa ktorého, keď dôjde k udeleniu prevádzkového povolenia (Telekomunikačným úradom SR) vo frekvenčnom vyhranení, ktoré využíva analógový vysielateľ na území SR, je odporkyňa v zákonom určenej lehote povinná rozhodnúť o jej odňatí. V predmetnej veci odporkyňa začala správne konanie na základe oznámenia Telekomunikačného úradu podľa ust. § 2 ods. 1, 2 Opatrenia Telekomunikačného úradu SR z 18.4.2008 č. O-17/2008. V rámci správneho konania odvolací súd nezistil, že by došlo k porušeniu procesných práv navrhovateľky. Postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom, keď účastníka konania vyzval na vyjadrenie sa k predmetu konania a to zaslaním stanoviska, na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov a k vyjadreniu k podkladom rozhodnutia, ktoré účastníkovi konania zaslal na vedomie. Vo veci bolo nariadené aj ústne prejednanie za účasti navrhovateľky, z ktorého bola vyhotovená zápisnica, ktorá je súčasťou administratívneho spisu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľke neboli upreté jej procesné práva, práve naopak bola jej daná možnosť vyjadriť sa k predmetu správneho konania, čo aj na ústnom prejednaní využila. Najvyšší súd preto vyhodnotil odvoláciu námietku navrhovateľky, týkajúcu sa odňatia možnosti riadne hájiť svoje práva v správnom konaní ako neodôvodnenú. Taktiež sa najvyšší súd nestotožnil s odvolacou námietkou navrhovateľky ohľadne nesprávneho posúdenia skutkového ako i právneho stavu, nakoľko k vydaniu rozhodnutia odporkyne v predmetnom konaní došlo na základe zákona, kedy podkladom rozhodnutia bolo právoplatné rozhodnutie iného príslušného správneho orgánu a to Telekomunikačného úradu SR. Napriek tomu, že na konanie vedené odporkyňou podľa zákona o vysielaní a retransmisii sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s malými výnimkami, nemala odporkyňa zákonnú možnosť spochybňovať rozhodnutie vydané iným príslušným správnym orgánom, na ktorého rozhodnutí bolo rozhodnutie odporkyne závislé, pretože v zmysle ust. § 40 ods. 1 veta pred bodkočiarkou správneho poriadku, pokiaľ sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný. Jediné na čo mohla a musela odporkyňa zamerať svoju pozornosť bola tá skutočnosť, či bolo rozhodnutie vydané príslušným správnym orgánom a či sa jednalo o rozhodnutie právoplatné. Z uvedeného vyplýva nemožnosť odporkyne posudzovať zákonnosť rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR, či akýmkoľvek iným spôsobom zasahovať do skutkového alebo právneho posúdenia príslušným správnym orgánom. Vychádzajúc z rozhodnutí Telekomunikačného úradu SR v súlade s ust. § 68 ods. 6 písm. c) zákona o vysielaní a retransmisii vydala odporkyňa rozhodnutie, ktoré je podľa názoru odvolacieho súdu v súlade so zákonom a dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnené, kedy sa odporkyňa v dostatočnej miere vysporiadala v jeho odôvodnení s námietkami navrhovateľa. Uvedené rozhodnutie netrpí ani inými vadami, ktoré by mali za následok jeho nezákonnosť. Z uvedeného dôvodu nemožno odvolaním napadnuté rozhodnutie považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Navrhovateľ ďalej poukazoval na rozpor s Ústavou SR, keď nerovnoprávne postavenie účastníkov konania zakladá absolútnu právnu neistotu pre vysielateľa a to bez odôvodnenosti a nevyhnutnosti takéhoto konania správneho orgánu vo verejnom záujme. V prvom rade je potrebné uviesť, že v súlade s princípom ústavnosti vyjadrenom v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky môže štátny orgán konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Inými slovami zabezpečenie právnej istoty je zabezpečené uložením povinnosti štátnemu orgánu konať iba spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pokiaľ zákon, v danom prípade zákon o vysielaní a retransmisii, ukladá správnejmu orgánu povinnosť vo veci konať a správny orgán koná v medziach a v súlade s príslušným ustanovením zákona, nemožno jeho rozhodnutie považovať za rozhodnutie zakladajúce nerovnoprávne postavenie účastníkov, tak ako to namieta navrhovateľ. Účastníkom konania v správnom konaní, ktorého výsledné rozhodnutie je predmetom konania podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. bola navrhovateľka, o ktorej právach a povinnostiach sa konalo, keď došlo k odňatiu frekvencií. Naproti tomu účastníkom správneho konania, v ktorom došlo k zmene rozhodnutia o pridelení frekvencií Telekomunikačným úradom SR,

bola spoločnosť Towercom, a.s. Aplikácia správneho poriadku je zákonom o elektronických komunikáciách vylúčená a zákon o digitálnom vysielaní v spojení so zákonom o elektronických komunikáciách navrhovateľke v konaní o zmene rozhodnutí o pridelení frekvencií prevádzkovateľovi terestriálneho multiplexu spoločnosti Towercom, a.s. postavenie účastníka konania nepriznáva. Z uvedeného dôvodu navrhovateľke v správnom konaní neprislúchali práva účastníka konania proti zmene o pridelení frekvencií, ktoré využíva, inému subjektu, vyjadrovať sa resp. ich pridelenie prevádzkovateľovi terestriálneho multiplexu akýmkoľvek zákonným spôsobom namietat'. V danom prípade preto neobstoí namietanie porušovania ústavných práv na hájenie svojich záujmov navrhovateľky, keď namietala odnímanie frekvencií bez jej vedomia, pretože v danej veci postupovali správne orgány v súlade so zákonom, kde je účasníctvo v konaní zákonným spôsobom upravené a tento postup bol v súlade s princípmi právnej istoty, kedy navrhovateľka ako účastníčka konania nemohla očakávať širší rozsah procesných práv ako jej zo zákona prislúchajú.

Najvyšší súd sa nestotožnil ani s názorom odporkyne prezentovaným vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky, týkajúcim sa postupu súdu podľa ust. § 245 ods. 1 O.s.p. - v zmysle ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup - kedy je podľa jej názoru povinnosťou správneho súdu v konaní o opravnom prostriedku preskúmať postup Telekomunikačného úradu SR ako predbežnú otázku. S uvedeným názorom nemožno súhlasiť, nakoľko rozhodnutie Telekomunikačného úradu SR bolo predmetom samostatného správneho konania podľa zákona o elektronických komunikáciách v spojení so zákonom o digitálnom vysielaní, na ktorého preskúmanie bol stanovený osobitný postup. Účastník konania bol v lehote 15 dní oprávnený podať proti rozhodnutiu o zmene terestriálneho prevádzkového povolenia rozklad, pričom rozhodnutie bolo po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku preskúmateľné súdom. Je síce fakt, že zákon navrhovateľke nepriznal postavenie účastníka konania o zmene rozhodnutí o pridelení frekvencií terestriálneho prevádzkového povolenia, a teda nemala zákonnú možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti takéhoto rozhodnutia v rámci preskúmavacieho konania, avšak bolo vecou navrhovateľky zvoliť iný spôsob (napr. prokurátorského dozoru a pod.), ktorým sa mohla domáhať nápravy domnelej nezákonnosti rozhodnutia. Za stavu, že uvedené rozhodnutie bolo vydané v rámci osobitného správneho konania, nemá ani správny súd kompetenciu posudzovať otázku zákonnosti predmetného rozhodnutia v rámci predbežnej otázky. Okrem iného považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné zdôrazniť, že odňatím frekvencií navrhovateľke rozhodnutím, ktoré je predmetom konania o opravnom prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. nedošlo k zásahu do práv navrhovateľky, keďže zákon v prípade odňatia frekvencií predpokladá možnosť dotknutého vysielateľa dočasne odňaté frekvencie využívať na vysielanie programovej služby (ust. § 69 ods. 4 zák. č. 220/2007 Z. z.), taktiež má vysielateľ právo vyselať programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu, kvôli ktorému sa frekvencia analógovému vysielateľovi odňala a to na základe dohody a v prípade, ak sa na nedohodnú a analógový vysielateľ trvá na uzavretí zmluvy, sú povinní riešiť spor pred úradom, ktorého rozhodnutie je pre obe strany záväzné (ust. § 69 ods. 7, 8, 11 zák. č. 220/2007 Z. z.). Taktiež má vysielateľ právo požiadať úrad o určenie alternatívnej frekvencie, ak nemajú možnosť na príslušnom území vstúpiť do terestriálneho multiplexu v územne porovnateľnom rozsahu (ust. § 69 ods. 14 zák. č. 220/2007 Z. z.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s vyjadrením odporkyne k navrhovateľkou uvedenej skutočnosti, a to ohľadne obdobného postupu odporkyne v konaniach vedených pod č. 370-PLO/0-4873/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím č. RZL/185/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 6SŽ 1/2010), v správnom konaní č. 365/PLO/0-4868/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím č. RZL/181/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 3SŽ 1/2010) a v správnom konaní č. 300-PLO/O-4322/2009, v ktorom prišlo k odňatiu frekvencií navrhovateľky rozhodnutím číslo RZL/161/2009 (zrušené rozhodnutím NS SR sp. zn. 8SŽ 1/2010), keď uviedla, že k zrušeniu rozhodnutí došlo nie preto, že by odporkyňa nepreskúmala predchádzajúci postup Telekomunikačného úradu, ale z dôvodu, že odňala frekvencie v širšom rozsahu, ako to vyplýva z ust. § 68 ods. 6 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke ich náhradu nepriznal, lebo nebola v konaní úspešná.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 €, súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.